

**การใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม
ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี**
**Use Simulation Situation to Develop Teamwork Skills Of the Student
Teachers of Thepsatri Rajabhat University**

สรชัย ชูชีพ¹
Sunchai Chucheeep

Received: June 10, 2021 Revised: June 27, 2021 Accepted: June 29, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 จำนวน 53 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ชุด ได้แก่ แบบประเมินความรู้ความเข้าใจซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.983 และแบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.824 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีม หลังทำกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนทำกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: สถานการณ์จำลอง, ทักษะด้านการทำงานเป็นทีม, นักศึกษาครู

¹ อาจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี e-mail: sunchai.c@lawasri.tru.ac.th

Abstract

The objectives of this research were 1) compare the cognition of students about the teamwork skills between before and after use simulation situations. 2) Study the satisfaction with teaching and learning management of students by use simulation situations to develop teamwork skills. The sample was 53 student teachers obtained by purposive sampling. The instruments used in this research were 2 questionnaires including a cognition assessment form with 0.80-1.00 content validity and 0.983 reliability and an opinion questionnaire with 0.80-1.00 content validity and 0.824 reliability. The data were analyzed by average, standard deviation, and paired sample t-test.

The research result showed that: 1) The cognition of students about the teamwork skills after use simulation situation was higher than before at significant level .05. 2) The satisfaction with teaching and learning management of students by use simulation situations to develop teamwork skills overall was at the highest level.

Keywords: simulation situation, teamwork skills, student teacher

บทนำ

การทำงานบางอย่าง ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันจึงจะประสบความสำเร็จ เนื่องจากทุกคนมีความสามารถ แต่ความสามารถของทุกคนมีจำกัด การนำความสามารถของทุกคนมารวมกันจึงเกิดผลงานขึ้น อีกทั้งงานบางอย่างต้องการความคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์ จึงต้องการคนมาทำงาน ด้วยการคิดร่วมกัน งานจึงออกมาสำเร็จ องค์กรที่สามารถสร้างทีม พัฒนาทีม ให้ทำงานร่วมกันได้ องค์กรนั้นจะเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทีมงานที่ดี จึงส่งผลให้งานเกิดประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อองค์กร ช่วยลดความสูญเสียขององค์กรได้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2559) สิ่งเหล่านี้เรียกว่าการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นการร่วมกันทำงานของสมาชิกที่มากกว่า 1 คน โดยที่สมาชิกทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกันจะทำอะไรแล้วทุกคนต้องยอมรับร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญในทุกองค์กร การทำงานเป็นทีมจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน การทำงานเป็นทีม โดยจะมีบทบาทสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น, 2561)

นอกจากนี้ สมาชิกของทีมงานที่ดีควรมีความรับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนและของกลุ่ม เป็นผู้รู้จักฟัง รู้จักพูด และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม ยอมรับฟังและเคารพความคิดเห็นของสมาชิกในทีม เคารพมติของกลุ่มและป้องกันมิให้เบี่ยงเบนมติของกลุ่มออกไป เป็นผู้เสียสละ อาสาช่วยทำงานทุกด้าน กล้าแสดงความคิดเห็น สามารถแสดงบทบาทและหน้าที่สำคัญของตนในฐานะสมาชิกทีมที่ได้รับมอบหมายงานจากหัวหน้าทีม ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมายของทีมงาน ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นผู้ตามที่ดี ตั้งใจจริงในการทำงาน คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และ ความสำคัญของตนเองต่อความสำเร็จของทีมงาน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2559)

จะเห็นว่าการทำงานเป็นทีมที่มีความรับผิดชอบร่วมกันสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนงานนั้นให้บรรลุผล ซึ่งมีวิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาทีมงานให้มีประสิทธิภาพ และหนึ่งในนั้นคือการฝึกฝนโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยที่การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด เป็นต้น และเป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานการเรียนรู้นี้มีความหมายต่อตัวผู้เรียน (ทศนา แชนณี, 2552)

ด้วยเหตุนี้การทำงานเป็นทีมจึงถือเป็นทักษะประเภทหนึ่งในหลาย ๆ ประเภทของ soft skills ที่มีลักษณะพิเศษตรงที่ใช้ในการทำงานร่วมกับทักษะอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการทำงานต่าง ๆ ดังนั้นมนุษย์ในอนาคต จะต้องมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะการทำงานเป็นทีมนี้ จะช่วยให้ทุกคนสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพที่สูงที่สุดในการทำงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาครูที่จะต้องออกไปปฏิบัติงานในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพครูในอนาคตที่จะต้องทำงานเป็นทีมร่วมกับครูคนอื่น ๆ ในการพัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยนี้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีมโดยใช้สถานการณ์จำลองขึ้น เพื่อฝึกฝนนักศึกษาครูให้มีความพร้อมในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานศึกษาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง

2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้คือ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 217 คน ที่เรียนรายวิชาชีพร่วมกับผู้วิจัยในภาคการศึกษาที่ 1/2561 และกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยได้แก่ นักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจำนวน 53 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย แบบประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา เกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีม และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม โดยเครื่องมือทั้ง 2 ชุด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ทั้งสองฉบับ และกิจกรรมการฝึกทักษะด้านการทำงานเป็นทีมโดยใช้สถานการณ์จำลอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่

3.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการใช้สถานการณ์จำลองในการจัดกิจกรรม โดยใช้แบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยทำการให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการทำงานเป็นทีมให้กับนักศึกษา โดยการบรรยายทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การยกกรณีศึกษาด้านการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู และกรณีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม

3.3 ผู้วิจัยทำการจัดกิจกรรมกระบวนการกลุ่มโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 8 - 9 คน จำนวน 6 กลุ่ม โดยมีสถานการณ์จำลองที่แตกต่างกันออกไป และนักศึกษาแต่ละกลุ่มจะต้องร่วมมือกันโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมมาทำการประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาตามเงื่อนไข และข้อกำหนดของสถานการณ์นั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานการณ์ที่กำหนด

3.4 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละกลุ่มจากการสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละกลุ่ม แล้วทำการสรุปเป็นบันทึกข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบความเรียง แล้วทำการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) แก่นักศึกษา เพื่อให้รับทราบข้อดี ข้อด้อย ของแต่ละคนในสถานการณ์ที่ต้องทำงานเป็นทีม เพื่อนำไปพัฒนานตนเองในอนาคตต่อไป

3.5 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระดับของความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง หลังการใช้สถานการณ์จำลองในการจัดกิจกรรม โดยใช้แบบสอบถาม

3.6 ผู้วิจัยทำการสอบถาม ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม โดยใช้แบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้การทดสอบที และทำการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม โดยใช้

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการเขียนรายงานผลการวิจัย โดยเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษา ผู้วิจัยจะทำการแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง

ความรู้ความเข้าใจ	$\bar{X}$	S.D	N	t	p
ก่อนทำกิจกรรม	2.77	0.65	53	42.53	.000*
หลังทำกิจกรรม	4.61	0.51	53		

* $p \leq .05$

จากตาราง 1 พบว่า ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีม หลังทำกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนทำกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม

ประเด็นความคิดเห็น	ความคิดเห็น (n=53)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D	
1. วิธีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้สอน	4.66	0.48	มากที่สุด
2. การอธิบายวิธีการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองที่ใช้ในการพัฒนาทักษะของผู้สอน	4.72	0.45	มากที่สุด
3. สถานการณ์ที่กำหนดไว้ในกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน	4.68	0.51	มากที่สุด
4. ระยะเวลาที่มีให้ใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่กำหนดมีความเหมาะสม	4.74	0.49	มากที่สุด
5. การบริหารจัดการกิจกรรมมีความเหมาะสมรอบรู้	4.62	0.56	มากที่สุด
ภาพรวม	4.68	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ระยะเวลาที่มีให้ใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่กำหนดมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.74$, S.D.= 0.49) รองลงมาคือ การอธิบายวิธีการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองที่ใช้ในการพัฒนาทักษะของผู้สอน ($\bar{X} = 4.72$, S.D.= 0.45) และสถานการณ์ที่กำหนดให้ในกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน ($\bar{X} = 4.68$, S.D.= 0.51) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การบริหารจัดการกิจกรรมมีความเหมาะสมราบรื่น ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.56)

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีม หลังทำกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนทำกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการที่ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังการใช้กิจกรรมพัฒนามีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น น่าจะเป็นเพราะ กิจกรรมที่ใช้เป็นกิจกรรมเสริมนอกเหนือจากบทเรียนปกติที่ทำให้ผู้เรียนไม่มีความกดดัน และสนุกไปกับกิจกรรมสถานการณ์จำลองที่ช่วยให้มีการคิด มีการสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีม ช่วยกันตัดสินใจหาทางออกที่เหมาะสมที่สุดในสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อุมพร ทองรักษ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเกมที่ส่งผลต่อทักษะการทำงานเป็นทีมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา EEG221 ระบบดิจิทัลและการออกแบบวงจรตรรกะ ซึ่งทำการศึกษากับนักศึกษาสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทักษะการทำงานเป็นทีมได้ดีขึ้นจากการสำรวจพฤติกรรมในการทำงานเป็นทีม ส่วนมากมีความสามัคคี มีความกระตือรือร้นในการเรียนตลอดเวลา มีความสนใจในการเรียนไม่เบื่อหน่าย เพราะมีกิจกรรมที่สนุกสนาน เร้าความสนใจ มีการให้รางวัล อีกทั้งเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่เรียนอ่อน ให้สามารถกล้าแสดงออกและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ ทิพย์มนตรี (2558) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการใช้สถานการณ์จำลองแบบมีบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ซึ่งทำการศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษา การสื่อสาร และธุรกิจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ัญญา จุลศิริ และคนอื่น ๆ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์จำลองต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติทักษะการช่วยฟื้นคืนชีวิตขั้นสูงของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ซึ่งทำการศึกษากับนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 3 ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาปฏิบัติการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ 3 ปีการศึกษา 2557 โดยผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติทักษะการช่วยฟื้นคืนชีวิตขั้นสูงหลังใช้สถานการณ์จำลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะเห็นได้ว่า เกมหรือสถานการณ์จำลองนั้นช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในกิจกรรมที่ทำมากกว่าการเรียนเนื้อหาวิชาตามปกติเพียงอย่างเดียว และเมื่อต้องดำเนินการตามกิจกรรมที่ต้องแก้ปัญหาเป็นกลุ่มแล้ว ผู้เรียนก็จะเกิดทักษะการทำงานเป็นทีมมากขึ้นไปด้วย

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำงานเป็นทีม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การบริหารจัดการกิจกรรมมีความเหมาะสมราบรื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจำนวนนักศึกษามีจำนวนค่อนข้างเยอะสำหรับสถานการณ์จำลอง และมีการแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ หลายกลุ่มโดยการจับสลาก ทำให้ในบางกลุ่มมีสมาชิกอยู่นอกกลุ่มเพื่อนสนิทบ้าง บางกลุ่มมีสมาชิกที่เป็นเพื่อนสนิทกันบ้าง จึงมีผลกับการทำงานเป็นทีมพอสมควร ทั้งในเรื่องของการแสดง

ความคิดเห็น และการสื่อสาร จึงทำให้มีทั้งกลุ่มที่ปฏิบัติตามกิจกรรมได้ดีและกลุ่มที่มีข้อติดขัดบางประการ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2559) ที่ได้ระบุถึงการพัฒนาทีมงานให้เกิดความยั่งยืน เอาไว้ว่า การทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกันหลายฝ่ายนั้นอาจมีผลกระทบต่อกันจนก่อให้เกิดความแตกแยก การไม่ร่วมมือร่วมแรง ทีมงานอ่อนแอลง จนอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานเป็นทีม ซึ่งแนวทางในการลดปัญหาในการลดปัญหาในการทำงานเป็นทีม คือ สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน มีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนไม่ปิดบังกัน มอบหมายงานก็ต้องมีความชัดเจนแน่นอนไม่เปลี่ยนไปมา ยอมรับในความแตกต่างของสมาชิกในทีม เนื่องจากคนเราเกิดมามีความแตกต่างกัน ดังนั้นการทำงานเป็นทีมให้ประสบความสำเร็จ จึงควรมีการคำนึงถึงการพัฒนาทีมงานด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อระยะเวลาที่มีให้ใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่กำหนดมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น ในการพัฒนาบุคคลให้เกิดทักษะการทำงานเป็นทีม ควรจะต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการมอบหมายงานให้มีความเหมาะสม เพื่อให้ทีมได้มีการใช้เวลาในการปรึกษาหารือกันเต็มที่เพื่อทำงานนั้น ๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและเกิดความร่วมมือจากทุกฝ่าย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าการบริหารจัดการกิจกรรมมีความเหมาะสมราบรื่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากความสนิทสนมของสมาชิกภายในกลุ่มมีความผันผวนกันในแต่ละกลุ่มปะปนกันไป ในการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างจึงควรทำการทดลองทั้งกลุ่มที่ทำการสุมและกลุ่มที่ให้นักศึกษาได้คัดเลือกสมาชิกในกลุ่มกันเองแล้วนำมาทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเพื่อลดความคลาดเคลื่อนของผลการวิจัยให้มากที่สุด

2.2 ควรมีการศึกษากการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่มีประโยชน์กับการดำรงชีวิตและปฏิบัติงานของนักศึกษาครูในอนาคต โดยทำการบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาให้เหมาะสมกับบริบทของรายวิชาและตัวนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา แคมณี. (2552). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา ทิพย์มนตรี. (2558). ประสิทธิภาพของการใช้สถานการณ์จำลองแบบมีบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ. สรุขณฐรฐานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2559). การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ. สืบค้น ตุลาคม 19, 2561, จาก <https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/document/ocsc-2017-eb01.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น. (2561). การทำงานเป็นทีม. สืบค้น ตุลาคม 19, 2561, จาก <http://www.local.moi.go.th/team.html>.
- อัญชนา จุลศิริ, อัญพร ชื่นกลิ่น, ผกามาศ พิธรากร และคมสัน แก้วระยยะ. (2562). ผลของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์จำลองต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติทักษะการช่วยฟื้นคืนชีวิตขั้นสูงของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต. เพชรบุรี: วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้าจังหวัดเพชรบุรี.
- อุมาพร ทองรักษ. (2553). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเกมที่ส่งผลต่อทักษะการทำงานเป็นทีมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา EEG221 ระบบดิจิทัลและการออกแบบวงจรตรรก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.